11/03/2019

Στο Άγιο Όρος το τριήμερο έχει άλλες διαστάσεις και άλλες έννοιες

/ Αγιορείτικα

Εκεί δεν έχει γλέντια κοσμικά και πέταμα χαρταετού αλλά έχει γλέντια πνευματικά και πέταμα εγκάρδιας προσευχής προς τα ουράνια.

Εμείς εδώ «στον έξω κόσμο» έχουμε συνηθίσει με το να αναφερόμαστε στο τριήμερο της Καθαράς Δευτέρας να εννοούμε το Σαββατοκύριακο που προηγείτο καθώς και την Καθαρά Δευτέρα μιας και αποτελεί τριήμερο αργίας για τους περισσότερους δημοσίους υπαλλήλους και όχι μόνο.

Αναφερόμαστε στα «γλέντια» που ξεκινούν από το βράδυ του Σαββάτου κορυφώνονται το επόμενο αυτό της Κυριακής με καρναβαλικές «παρελάσεις» και ολοκληρώνονται με την πλέον ημέρα αργίας, για το κράτος, με τα καθιερωμένα κούλουμα και το πέταμα του χαρταετού.

Στο Άγιο Όρος όμως το τριήμερο έχει άλλες διαστάσεις και άλλες έννοιες.

Δεν ξεκινά το Σάββατο πριν την Καθαρά Δευτέρα όπως εδώ σε εμάς, αλλά ξεκινά ανήμερα της Καθαράς Δευτέρας με την έναρξη της Μ. Τεσσαρακοστής, κρατά και εκεί τρεις ημέρες δηλαδή μέχρι την Τετάρτη το μεσημέρι περίπου (ανάλογα το τυπικό).

Εκεί δεν έχει γλέντια κοσμικά και πέταμα χαρταετού αλλά έχει γλέντια πνευματικά και πέταμα εγκάρδιας προσευχής προς τα ουράνια.

Όλοι οι πατέρες στις μονές και στα καλύβια το βράδυ της Κυριακής μετά τον εσπερινό της συγχωρέσεως και το απόδειπνο κλείνονται στα κελιά τους βγαίνουν μόνο για τα απολύτως αναγκαία.

Τράπεζα για φαγητό δεν στρώνεται αυτές τις τρεις μέρες παρά μόνο για τους επισκέπτες λίγο τσάι και λίγα παξιμάδια.

Για τρείς μέρες βγαίνουν από το κελί τους μόνο για να πάνε στην εκκλησία για τις ακολουθίες. Για τρεις μέρες δεν τρώνε παρά μόνο όσοι για λόγους υγείας επιβάλλεται.

Για τρείς μέρες κάποιοι από αυτούς δεν πίνουν ούτε νερό (μπορεί να ακούγεται υπερβολικό μα είναι όντως αληθινό και πολύ από εμάς το έχουμε ζήσει σε τυχόν επισκέψεις μας τέτοιες μέρες).

Για τρείς μέρες σιωπούν είναι ακόμη πιο «μαζεμένοι» από ότι συνήθως. Για τρείς μέρες μένουν κατά το ανθρωπίνως δυνατόν άγρυπνοι.

Για αυτές τις τρείς μέρες κάνουν αδιάλειπτη προσευχή, άλλοι όρθιοι, άλλοι γονατιστοί, άλλοι με μετάνοιες ακόμη κι αυτοί οι ανήμποροι που στα κρεβάτια τους ανίκανοι να σηκωθούν είναι, βρίσκονται με ένα κομποσκοίνι στα χέρια τους και ψελλίζουν. Ψελλίζουν την ευχή. Μια ευχή που περιλαμβάνει άπαντι των κόσμω.

Μια ευχή που ξεκινά από τα φθαρτά τους χείλη και φτάνει εκεί ψηλά στα ουράνια και παντοτινά!!!

Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με τον αμαρτωλό.

Υπεραγία Θεοτόκε πρέσβευε υπέρ ημών.

Και έρχεται το πρωί της Τετάρτης, τότε όλοι βγαίνουν από τα κελιά τους και κατευθύνονται προς τις εκκλησιές.

Τελούν για μία ακόμη φορά τις ακολουθίες και μετέπειτα την Θεία Λειτουργία.

Μετά από αυτό λύεται η σιωπή τους σπάνε τα «δεσμά» ξαναγίνονται άνθρωποι και μπαίνουν στο πρόγραμμα τους αυτό που η καρδιά τους, τους το επιβάλει για την Μεγάλη Τεσσαρακοστή, οδεύουν προς την τράπεζα όπου λιτά τρώνε αλάδωτο.

Για τρεις μέρες ξεπερνούν τον εαυτό τους και γίνονται σκεύη που εκπέμπουν θερμή και αδιάλειπτη προσευχή, όχι πως τις άλλες ημέρες του χρόνου δεν θερμαίνουν την πλάση με την προσευχή τους αλλά αυτές τις τρεις μέρες ξεχωρίζουν, σπάνε τα ανθρώπινα δεσμά και κυριαρχούν στις ανθρώπινες ανάγκες ακόμη και σε αυτές που αποτελούν άκρως βιώσιμες για τον άνθρωπο αυτές της βρώσις και της πόσης.

Δεν τρέφονται με υλική τροφή αλλά με προσευχή και έτσι τρέφουν κι ολόκληρη την πλάση με το έλεος Του, ευχόμενοι πως έστω σε αυτήν την περίοδο του έτους η ανθρώπινη ψυχή θα βρει το Φώς το Αληθινόν και καταπολεμώντας τα πάθη που μας καταστούν δούλους τους θα Αναστηθούμε και θα πορευτούμε εν οδό ειρήνης, φωτός και αληθείας για το υπόλοιπο της ζωής μας.

Σπύρος Συμεών

πηγή:http://agioritikesmnimes.blogspot.gr